

ли му дарове-тѣ на св. Духа. Нѣ при размножаваніе-то на Христіане-тѣ рѣкоположеніе-то было замѣнено съ миропомазаніе, кое-то извършавали презвитери-тѣ. Въ 2 и 3 в. миропомазаніе-то ся извършвало надъ кръстени-тѣ тѣй сѣщо, както и въ пѣрвый-тѣ вѣкъ. Въ пѣр-ви-тѣ три вѣка, покаяніе-то на грѣшници-тѣ ся е извършвало открито предъ всичкѣ-тѣ цѣрквѣ. Разрѣшеніе за грѣхове-тѣ си грѣшникъ-тѣ получвалъ отъ представителя на цѣрквѣ-тѣ съ молитвѣ и рѣкоположеніе. Въ край-тѣ на III в. по причина на туй, че мнозина отъ грѣшници-тѣ отъ срамъ наченали да крыжѣтъ грѣхове-тѣ си, общественно-то покаяніе было замѣнено, само предъ духовника. Кѣмъ тайнство-то можали да пристѣпѣжѣтъ само онѣзи, кои-то ся испитвали въ вѣрѣ-тѣ и въ поведеніе-то, а подиръ сѣ гы посвящавали апостолитѣ и тѣхни-тѣ преемници съ постъ, молитвѣ и рѣкоположеніе, кое-то знаменувало тайнственно преподаваніе на благодать-тѣ. Св. Діонисій Ареопагитъ казва, че посвящаемый-тѣ преклонявалъ колѣна предъ олтарь-тѣ и тайнствующій-тѣ полагалъ на него кръстно знаменіе.

За встѣпленіе въ бракъ ся изисквало благословеніе-то на епископа, за да бѣде бракъ-тѣ о Господѣ, а не по страсти. Елеосвященіе-то извършвали презвитери-тѣ надъ болни-тѣ. Елей-тѣ, кой-то ся е употреблявалъ въ това тайнство означава милость Божія кѣмъ болящій-тѣ и му ся прощаватъ грѣхове-тѣ.

За пѣніе-то на священни-тѣ пѣсни при Богослуженіе-то.

§ 24. Пѣніе-то винаги е съставлявало необходимѣ принадлежнѣсть, както въ вѣтхій-тѣ завѣтъ, тѣй сѣщо и въ новыи-тѣ завѣтъ. По примѣръ-тѣ на небеснѣ-тѣ цѣрквѣ, въ коуж-то *тмы темѣ* ангели винаги